



B I L T E N

Povodom Dana pobede
za VP 2416/7-2

- maj 1977.godine -

S L O B O D A

Sloboda je čedo revolucije
rodjeno u strašnom vihoru rata,
delo naše jugoslovenske nacije
za koju se borio i moj tata.

Sloboda je ptica ^{često} na nebuh leti
i prkos gromu, vetrū i oluji,
to je brza planinska reka
koja silovito hita morskoi struji.

Sloboda je najlepši cvet koji nas mami svojom lepotom,
ona nadahnjuje, pokreće, vodi i redja želju za životom.

Zahvalni budimo domovini za hrabre sinove što ih rodi, koji podoše ponosno, smelo za naš srećan život u S L O B O D I !

Cvetković Perica

DOK GLEDAM SLTKU DRUGA TITA

Vec dosta dugo stojim pred jednom slikom.Ali to nije savsim obična slika,frašljano gledam u nju.Kao da me je začarala.Upijam sa nje svaku crtu,ini mi se kao da su mu se jagodice pomerile,a glo,sada mu se,i krozći poniku!Stadob u čudu,slika kao da je oživela.Sve se zamagli i iz male izroni čitava figura,živa figura.Iznenadnom snakom ponase me kroz lume,brda i preko reka do jednog sela.On reče da je to Zagorje i pokazat će mi kuću medju zelenilom.Tu je on rođen.Reče mi da su ga u detinjstvu zvali Jože.Od nejakog dečaka život je stvorio prekaljenog borca,koji se dvadeset godina učestvuje u prvom svetskom ratu.Zbog revolucionarnog rada bio je često zatvaran,ali to ga nije pokolebalo da se i dalje hrabro bori.Postao je jedan od najistaknutijih članova KPJ,što ga je i dovelo na čelo KPJ 1927.

On me i dalje vodi.Približava se i novi rat.On organizuje borbu protiv okupatora.Zad ga vidim u borbi.Geustrašiv je i smeo.Uvek je na čelu.Vidim njegov lik na Meretvi,Sutjesci,Drvaru.Vidim ga u Beogradu kako pozdravlja svoje,naše jedinice.Vidim ga na svim mestima gde je borba.

Tat je završen.Palo je mnogo naših naroda za slobodu.I dalje me vodi njegov svatli lik.Vidim porušenu zemlju,rade omladinci,uz nosmu,a Tito ih hodi radadi i sam.

One izmaglice kao da nestaje.Njegova slika ponovo je pred mnom.Gledam g- i dalje.Više mi ne priča.Ja odlazim.To je bio drugi Tito!

Slobodan Dera



- 1 -

Četiri decenije na čelu Partije

Godinama on živi sa nama
decenijama nad našim glavama stoji
svi su već I odavno besbrižni
niko se više S rata ne boji

M
Prijatelj je Mira i slobode
misionar dob T rate i junasštva
izaslanik je I dinstva i pravde
poslanik her O ojstva i bratstva

V
I
Takvog bi ju naka Želeo
da ima narod T svak'
al' Jugosla T vija je srećnica
Tito je naš O junak

J
Kamen teme E ljac je Partije
čelični stub H komunista
vodja velike A revolucije
poštovalec B markcista

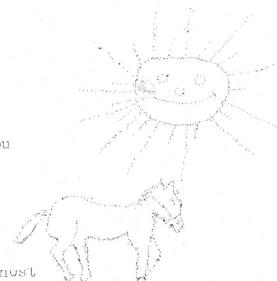
Iza nas ostaju stihovi,
iza druga Tita dela
i zato na kraju ostavljam
nek'bude izreka smela



Bratović Rebogić

JAN PUBLIS JE :

sećanje na herojsku borbu



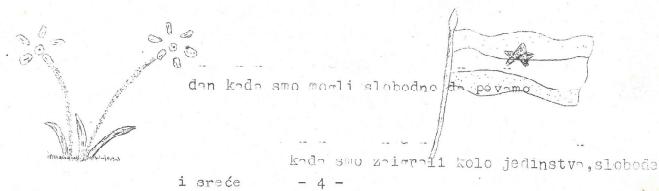
suncu posle kiće

večna budućnost

prvo sunce koje se rodilo u slobodi

dan kada je nastao mir u svetu, radoš medju svim ljudima

čas u kojem sreća zaučinju druge i tih ponos prostruji telima ovog sveta nezadužen, dan kada smo ušli u kuću bratstva i jedinstva, mira, ljubavi i socijalizma



dan kada smo mogli slobodno da pevamo

kada smo zaigrali kolo jedinstva, slobode i sreće

- 4 -

DJAČKE BRIGE

pisanici iz književnosti smo imali
time su slobodne bile
svakakve ocene smo poprimali
nekome lože, nekome mile.

Pi neko reče: Temu sam promašio
predjutim to tačno nije
ta je promašio on bi se uplašio
da je "skroman" glas ga bije.

Dosilo se tako da neko "omane"
desni se i to, šta da se radi
bez dobre ocene on ostane
"Misam imao vremena on se "vadi".

Milo je pisanja i na desnoj strani
pisalo se o stvarima raznim
nekto svoje "cveće" brani
ispravak se radi na stranama praznim.

Craćke u stilu, da i njih je bilo
kako i ne bi slobodno se pišo
no sve se ipak craćno savršilo
počini je kraj pa nema više.

Lazović Dragan



- 6 -

Prvi trenuci u slobodi



Osvanulo je sunčano i sveže jutro. Sunce je zasijalo
svetlosti plavetnili neba i njegovi topli zraci obasjavali
su rosoj okupane ljubičice. Blagi povetarac je šumeo u zelenim krošnjama drveća donoseći prijatnu jutarnju svežinu
i opojni miris procvetalog bagrema.

Slavuj je u grmlju pevao najnežnije i najlepše tonove,
uleđavajući prirodu svojim umilnim glasom. Sve kao da je
cvetalo od sreće. A kao ne bi?

Rat je završen! Osvanulo je jutro u slobodi. Ljudi su
izlazili na ulice, ne verujući svojim očima: Zar je moguće? Zar je stvarno rat završen?

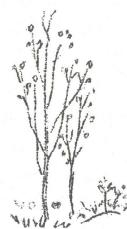
Sloboda! Sloboda je došla! Ulicama svih gradova i sela
naše zemlje i sveta čuli su se usklici. Radosno su se grli
li borci. Majke su sa suzama u očima grlike i ljubile si
nove. Bile su to suze radosnice.

- Sloboda je došla!
Na izmučenim licima boraca, prekaljenih u najtežim okrušajima,
sijala je sreća. Iz njihovih srca, iz srca čitavog našeg naroda
potekle su najlepše reči, reči oduševljenja i neopisive
radosti:

- O, kao jo lopo živeti u slobodi!

- Sloboda, sijaj nam večno tvojim toplim sjajom!

Cvetković Perica



- 5 -